DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

— konstaterer, at Kommissionens forslag til beskatning af energien ikke tjener nogen af de målsætninger, der er anført til støtte for direktivforslaget. Fremfor en harmonisering af beskatningen vil der tværtimod opstå nye uligheder. Konkurrencen mellem såvel energikilder som nationale økonomier fordrejes. Energiintensive industriers konkurrenceevne trues, og beskæftigelsen og væksten i Den Europæiske Union vil fortsat falde. Udflytningen af produktionen til lande med et lavt beskatningsniveau vil føre til en forværring af den globale CO_2-balance

— understreger, at nye skatter vil medføre en forhøjelse af omkostningerne i jern- og stålproduktionen og have en særdeles negativ indflydelse på den europæiske stålindustris konkurrenceevne på verdensplan. En sådan foranstaltning vil på ingen måde være til gavn for miljøet

— minder om de energipolitiske målsætninger i hvidbogen, nemlig forsyningssikkerheden, prisstabiliteten og beskyttelsen af miljøet. Den foreslåede energiafgift vil være en trussel mod det eksisterende udvalg af energiformer og især bevirke en forfordeling af kul, som er den vigtigste europæiske energikilde

— understreger, at kul- og stålindustrien er bevidst om sit ansvar for miljøet. Dette bekræftes af de betydningsfulde fremskridt, der er gjort på alle miljøområder. Kul- og stålindustrien er parat til i fremtiden at følge sine bestræbelser op på betingelse af, at de ikke hæmmes af skattemæssige foranstaltninger. Frivillige aftaler bør foretrækkes frem for skattemæssige foranstaltninger

— konstaterer, at problemerne i forbindelse med klimaændringer kræver en omfattende teknologisk indsats. Der bør udvikles og iværksættes teknologier i kulsektoren, især når det gælder stater, der befinder sig på et lavt teknologisk niveau. De foranstaltninger, der allerede er iværksat i dette øjemed, bør forstærkes. Indførelsen af energiafgifter vil være i modstrid med de tilsigtede mål

— tager hermed på det bestemteste afstand fra det fremlagte forslag og opfordrer Kommissionen til at lade indførelsen af energiafgifter i Den Europæiske Union være betinget af indførelsen af lignende foranstaltninger i de industrinationer, der er Den Europæiske Unions vigtigste konkurrenter, herunder især OECD-landene. Kun via sådanne gensidige foranstaltninger kan de negative virkninger af Den Europæiske Unions initiativ på dette område undgås eller afbødes.

RESOLUTION FRA EKSF'S RÅDGIVENDE UDVALG OM DEN FORSKNINGSFOND, DER BLEV VEDTAGET AF DET EUROPÆISKE RÅD DEN 16. JUNI 1997 I AMSTERDAM

(vedtaget enstemmigt på det 337. plenarmøde den 10. oktober 1997)

(97/C 356/04)

1. DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

— som henviser til Det Europæiske Råds resolution i Amsterdam den 16. juni 1997 om vækst og beskæftigelse [1],

— som erindrer om sine memoranda og sin resolution om perspektiverne i forbindelse med EKSF-traktatens udløb i 2002 [2],

minder i det følgende om hovedlinjerne i sin stillingtagen til forskningsfonden.

2. DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

— antager, at EKSF-traktaten udløber i 2002

— påpeger, at kul- og stålindustriens samtykke med hensyn til at give afkald på sine egne lovrammer ved traktatens udløb er forbundet med et magtpåliggende ønske om en nøje bedømmelse med henblik på at fastslå, hvilke kul- og stålpolitikker der er blevet anvendt med held, og hvilke instrumenter de er nødvendige for en fortsat vellykket fællesskabspolitik

— minder om, at alle parter på nuværende tidspunkt er enige om, at den fælles EKSF-forskning udgør et vigtigt element, som bør bevares efter udløbet af traktaten

[1] EFT C 236 af 2. 8. 1997, s. 3.
[2] EFT C 206 af 11. 8. 1995, s. 7, EFT C 334 af 8. 11. 1996, s. 3, og EFT C 220 af 19. 7. 1997, s. 12.

— fremfører følgende til støtte for disse antagelser:

— den fælles forskning er yderst effektiv, især når det gælder om at erobre og konsolidere nye markeder

— den har ført til en arbejdsfordeling mellem forskningsinstitutioner på tværs af alle Den Europæiske Unions indre grænser og dermed forhindret unødvendige og bekostelige overlappende foranstaltninger uden at fjerne konkurrencen for idéer, hvad enten det gælder de tekniske eller de sociale aspekter

— den har medført et frugtbart samarbejde på forskningsområdet mellem kul- og stålproducenter og forbrugere, forarbejdningsled og leverandører

— den har befordret en intensiv udveksling mellem på den ene side videnskaben og på den anden side virksomhedernes forsknings- og udviklingsafdelinger, især ved inddragelse af arbejdstagerrepræsentanter og eksperter i den sociale forskning

— den har gjort det muligt selv i perioder med nedsat produktivitet og sociale kriser at videreføre en uafbrudt forskning og udvikling

— den har tilvejebragt de nødvendige betingelser for iværksættelsen af såvel forskningsprojekter, der på kort sigt har kunnet levere resultater, som projekter, for hvilke der kun kan forventes resultater på mellemlang eller lang sigt.

3. DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

er overbevist om, at EKSF's fælles forskning i fremtiden fortsat vil have stor betydning, idet

— den tekniske udvikling er afhængig af en højtudviklet materialeforskning og en optimal energiudnyttelse

— indvirkningen på arbejdsmarkedet er betragtelig. En yderst fremskreden forskning gør det muligt at bevare og udvide beskæftigelsen i to sektorer:

— den europæiske stålindustri beskæftiger ca. 300 000 arbejdstagere og forarbejdningssektoren for stål giver arbejde til ca. 15 mio. arbejdstagere

— kulindustrien beskæftiger ca. 150 000 arbejdstagere, og en teknisk målrettet forskningsindsats er især uundværlig i forbindelse med en effektiv energiudnyttelse af kul

— disse aktiviteter har stor indflydelse på miljøet

— den fælles EKSF-forskning til også i fremtiden have behov for et solidt materielt grundlag.

Det er derfor af stor betydning at sikre en passende anvendelse af EKSF's reserver, der opbygget på grundlag af en afgift, der er uafhængig af de to industriers indtægter, og som udgør en særlig fællesskabsskat uden sidestykke i andre fællesskabspolitikker.

4. DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR EKSF

anbefaler derfor Rådet for Den Europæiske Union, at det ved afgørelsen om den fremtidige anvendelse af EKSF-reserverne og indtægterne fra disse tager følgende hovedelementer i betragtning:

— EKSF-reserverne bør efter EKSF-traktatens udløb i 2002 administreres uafhængigt af Den Europæiske Unions almindelige budget. En passende model ville i denne henseende være en overførsel af reserverne til en uafhængig fond, der administreres af såvel Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Europa-Parlamentet som af repræsentanter for kul- og stålindustrien og dens arbejdstagere og forbrugere. Andre former for særskilt administration af EKSF-reserverne kan også overvejes.

— Investeringen af EKSF-reserverne og eventuelle frivillige bidrag fra industrien bør være styret af hensynet til optimal forrentning, dvs. rettet mod den bedst mulige forrentningsmulighed og den højest mulige sikkerhed. Anvendelse af aktiver til sikring mod risici, der ikke er forenelige med dette hensyn, bør ikke finde sted.

— Alle indtægter fra sådanne anbringelser, bør efter fradrag for administrative udgifter tilflyde den tekniske og sociale forskning på kul- og stålområdet. Sektorer, der i økonomisk henseende befinder sig overordnet eller underordnet i forhold til begge disse industrier, bør nyde godt af midlerne på lige fod med disse, således som det længe har været tradition hos EKSF.

— Ved fordelingen af indtægterne til forskningsprojekter i henholdsvis kul- og stålsektoren bør der anvendes en nøgle, der blandt andre kriterier er baseret på forholdet mellem bidragene fra disse to industrier til den samlede EKSF-afgift i løbet af EKSF-traktatens anvendelsesperiode.

Understreger endelig, at der i Europa-Kommissionens og Rådets afgørelse om anvendelsen af reserverne og indtægterne fra disse under alle omstændigheder bør tages hensyn til de formål, de oprindelig var tiltænkt i EKSF-traktaten.